

STILLE TIJD

Thema: De dood van Christus en christenen

- Probeer iedere dag specifiek tijd te maken voor een ontmoeting met Jezus Christus door het lezen en overdenken van zijn Woord.
- Bid, praat met Jezus en maak een paar korte aantekeningen in je map over deze bijbelgedeelten.
- Schrijf op wat je aanspreekt, wat je opvalt, wat je mooi of moeilijk vindt of wat je duidelijk wordt.

Dag 1 Psalm 22:15-19.

Profetie over de dood van Jezus (vgl. Johannes 19:18,23,28,34).

Dag 2 Marcus 15:1-38.

Jezus Christus wordt gekruisigd.

Dag 3^{BS} Johannes 10:11-18.

Jezus is geen slachtoffer.

Dag 4 Romeinen 5:6-11.

Waarom Jezus zijn leven gaf.

Dag 5 1 Petrus 4:12-19.

Ook christenen moeten nog lijden en sterven.

Dag 6 Prediker 12:1-7.

Wat er met de mens gebeurt als hij sterft.

Dag 7 2 Korintiërs 5:1-9.

Het onderpand dat de toekomst in de hemel verzekert.

Dag 8 Filippenzen 1:20-24.

Waar de gelovige heengaat als hij sterft.

Dag 9 Lucas 16:19-31.

Waar de ongelovige heengaat als hij sterft.

Dag 10 Prediker 9:5-10.

De doden kunnen geen contact maken met de levenden.

- Denk na over Lucas 23:34.
In plaats van om op je rechten te gaan staan, zou je kunnen bidden voor de mensen die jouw rechten aantasten (vgl. Lucas 6:28)!
- Bid elke dag voor iemand of iets specifiek en zie uit naar wat God doet (Psalm 5:4).

STUDIE

Thema: Je toestand tussen dood en opstanding

Lees studie 17 goed door voor de volgende bijeenkomst. Heb je er vragen over, schrijf ze op en mail ze naar je kringleider, dan gaan wij samen op zoek naar de antwoorden.

BIJBELSTUDIE

Thema: De Herder legt zijn leven af voor zijn schapen

Als je wilt, kun je alvast de bijbelstudie voor de komende bijeenkomst voorbereiden door het bijbelgedeelte een keer te lezen.

Gebruik hierbij de '5 stappen-methode' voor bijbelstudie. Het bijbelgedeelte is: **Johannes 10:1-18**.

MEMORISATIE

Motivatie.

Jezus kende bijbelgedeelten uit zijn hoofd (Lucas 4:4-13). Jij ook?

Leer het onderstaande vers uit je hoofd of leer dat vers uit de vertaling die jouw voorkeur heeft.

DE DOOD VAN CHRISTUS

1 Petrus 3:18a

Ook Christus heeft eens voor al geleden voor de zonden; de onschuldige heeft geleden ter wille van de schuldigen om u bij God te brengen.

1 Petrus 3:18a (GNB)

17. Je toestand tussen dood en opstanding

Wat gebeurt er met je als je sterft voordat Jezus terugkomt? Waar ga je heen als je sterft? Hoe of wie ben je daar? De ‘dood’ is een mysterie. Behalve Jezus Christus is er niemand teruggekeerd om te vertellen wat de dood is en wat er na de dood gebeurt. Geen van de mensen die in de Bijbel uit de dood werden opgewekt, heeft er iets over verteld. Het is een zaak van God. Alleen Hij weet en maakt bekend wat de dood inhoudt en wat er na de dood gebeurt. In deze studie gaan we kijken wat God daarover in de Bijbel zegt.

DE LICHAAMELIJKE DOOD

A. Hoe kijken mensen tegenwoordig tegen de dood aan?

Moderne mensen hebben meningen over alles, ook over de ‘dood’. Er zijn mensen die de ‘dood’ beschouwen als ‘iets wat natuurlijk is’ of ‘het einde van je bestaan’. Maar over het algemeen, zo zegt de Bijbel, leven mensen die Jezus Christus niet kennen voortdurend in angst voor de dood! (Hebreeën 2:14-15).

B. De dood: iets ‘natuurlijks’ of een ‘straf’?

De lichamelijke dood wordt in de Bijbel niet beschreven als iets dat voor de mens ‘natuurlijk’ is. De eerste mensen, Adam en Eva, werden niet geschapen om te sterven! De Bijbel zegt dat de dood het gevolg is van de zonde – van ongehoorzaamheid van de mens aan God (Genesis 2:15-17; Romeinen 6:23a). God is rechtvaardig en moet daarom de ongehoorzaamheid straffen. De lichamelijke dood is dan ook een ‘straf’ van God voor die ongehoorzaamheid (Genesis 3:17-19). De Bijbel vertelt dat de dood een uitdrukking is van Gods heilige verontwaardiging (toorn) (Psalm 90:7-11). Het is een vonnis van God (Romeinen 1:32), een vervloeking (Galaten 3:13). Maar God is ook liefde en Hij wil niet dat mensen vergaan. Hij wil dat mensen gered worden en de Waarheid leren kennen (1 Timoteüs 2:4). Als God alleen rechtvaardig was en geen liefde, dan had Hij Adam onmiddellijk na zijn overtreding kunnen doden (Genesis 2:17). Maar omdat God liefde is, hield hij de uitvoering van de straf nog in. En door zijn bijzondere genade in Jezus Christus overwon God zelfs de zonde en de dood (2 Timoteüs 1:10)! Daarom doet de ‘dood’ alleen zijn werk in mensen die Gods redding niet aannemen.

C. De mens is een ziel, bestaande uit lichaam en geest

Bij de schepping vormde God (het lichaam van) de mens uit het stof van de aardbodem en blies hem de levensadem in de neus; zo kwam de mens tot leven. Letterlijk: de mens werd “een levende ziel” (Genesis 2:7). De geest in hem

maakt hem tot een levende ziel of levend wezen (NBG). Dus, hij *heeft* niet een ziel, maar *is* een levende ziel. Zijn ‘ziel’ of wezen heeft twee kanten: een zichtbaar, fysiek lichaam en een immateriële niet zichtbare geest. De ziel of het wezen van de mens bestaat uit zijn lichaam en geest. De mens is geen dualiteit, maar een eenheid. Zijn lichaam is door God geschapen uit materie, maar zijn geest is door God ingeblazen en maakt hem tot beeldrager van God. Het is onmogelijk om een scherp onderscheid te maken tussen ‘ziel’ (100x in NT) en ‘geest’ (370x in NT). Zowel de ziel (Handelingen 20:10) als de geest (2 Tessalonicenzen 2:8) betekenen ‘adem’. Beide woorden staan voor het fysieke ‘leven’: “Zij die de ziel (leven) van het kind zoeken” (Matteüs 2:20) en “Haar geest (leven) keerde terug” (Lucas 8:55). Beide woorden kunnen emotie uitdrukken: de ‘ziel’ kan ontroerd zijn (Johannes 12:27 HSV) en de ‘geest’ geprikkeld (Handelingen 17:16 HSV). Beide woorden hebben een geestelijke functie: Maria zegt: “Mijn ziel maakt groot de Heere” (Lucas 1:46 HSV) en “mijn geest verheugt zich in God” (Lucas 1:47 HSV). Het immateriële wezen van de mens heet ‘ziel’ (Openbaring 6:9) of ‘geest’ (Hebreeën 12:23). De ‘ziel’ (leven) verwijst naar de hele persoon (Markus 10:45) en de ‘geest’ (van zachtmoedigheid) naar de gezindheid (1 Korintiërs 4:21). Over het algemeen betreft het woord ‘ziel’ de emotionele handelingen: bedroefd zijn (Matteüs 26:38) en liefhebben (Marcus 12:30), terwijl het woord ‘geest’ de mentale betreft: “in zijn geest” doorhebben (Marcus 2:8), “in zijn geest” het plan opvatten (Handelingen 19:21), kennen (1 Korintiërs 2:11) en bidden (1 Korintiërs 14:14). In de Bijbel zijn zowel je lichaam als je geest belangrijk! Het lichaam is veel meer waard dan materiële dingen als voedsel en kleding (Matteüs 6:25) en de ziel (leven) is veel meer waard dan de hele wereld te winnen (Matteüs 16:25-26 HSV). Het lichaam is een tempel van Gods Geest en je bent geroepen om met je lichaam God te verheerlijken (1 Korintiërs 6:19-20)! Wanneer een mens sterft, dan verlaat zijn ‘geest’ zijn lichaam (Prediker 12:7 NBG; Lucas 8:55 NBG, 23:46; Matteüs 27:50). De ‘geesten’ (Hebreeën 12:23) of ‘zielen’ (Openbaring 6:9) van gestorven gelovigen zijn dan niet in hun lichaam maar in Gods tegenwoordigheid in de hemel. Zowel vóór als na de dood wordt het levensprincipe in de mens in de Bijbel weergegeven door het woord ‘geest’ of ‘ziel’.

[De Bijbel leert geen tweedeling (neoplatonische filosofie) of driedeling (filosofie van Philo) van de mens. In 1 Tessalonicenzen 5:23 zijn de woorden: 1. ‘jullie’, 2. ‘geest’ en 3. ‘ziel en lichaam’ drie parallelle uitdrukkingen. Vertaling uit het Grieks:

1. “Mag de God van vrede Zelf *jullie* helemaal heiligen;
2. en mag *jullie geest* in elk deel volledig (zijn);
3. en mag *de ziel en het lichaam* (jullie hele persoonlijkheid) onberispelijk bewaard blijven bij de komst van onze Heer Jezus Christus.”]

D. Wat is de dood?

Het woord ‘dood’ kent in de Bijbel drie betekenissen: een geestelijke, een lichamelijke en een eeuwige betekenis. De dood van de geest is de scheiding van de mens van God (Efeziërs 2:1). De dood van het lichaam is de scheiding van het lichaam van de geest (Prediker 12:7 NBG). De eeuwige dood is de eeuwige scheiding van de mens van de liefdevolle aanwezigheid en zorg van God (Openbaring 21:8; vgl. Matteüs 25:46; 2 Tessalonicenzen 1:8-9). Het is het eeuwige lijden van de ziel en het lichaam in de hel (Openbaring 20:14-15; vgl. Matteüs 10:28). Lees “Lijden door de dood” in les 3.

E. Waarom sterven ook christenen nog?

Voor ongelovigen blijft de dood, in alle drie de vormen, een straf voor hun zonden (Romeinen 6:23a). Maar voor de gelovigen is de dood niet langer een straf! De ‘geestelijke dood’ geldt niet meer voor de gelovige, want God heeft hem met Christus levend gemaakt (Efeziërs 2:4-5)! Ook de ‘eeuwige dood’ geldt niet meer voor de gelovige, want door zijn geloof in Christus bezit hij het eeuwige leven (Johannes 5:24)! Maar ‘de lichamelijke dood’ blijft nog wel een realiteit voor de gelovige. Als gelovige sterf je nog wel de lichamelijke dood omdat je zondige menselijke natuur nog van Adam afstamt. Je huidige lichaam is “vles en bloed” (vergankelijk) en kan geen deel hebben aan de uiteindelijke fase van het Koninkrijk van God (de onvergankelijkheid). Het moet eerst getransformeerd worden (1 Korintiërs 15:50-53). Maar de lichamelijke dood is niet langer een persoonlijke straf voor je zonden, omdat Jezus Christus deze straf voor jou aan het kruis gedragen heeft (1 Petrus 2:24).

Aan de andere kant gebruikt God de lichamelijke dood als een middel om je helemaal te heiligen! De dood van Gods gunstelingen is kostbaar in zijn ogen (Psalm 116:15 HSV). Jezus Christus ging zijn heerlijkheid in door zijn lijden en dood. Zo geldt dat ook voor jou als christen (1 Petrus 4:6 HSV). Het lijden van christenen op aarde, waarvan de lichamelijke dood het hoogtepunt is, moet worden gezien als het middel waardoor God zijn kinderen heiligt. Ziekten, handicaps, mislukkingen, problemen, kortom al het lijden en het sterven gebruikt God in het leven van zijn kinderen ten goede. Hij gebruikt het om zelfvoldaanheid en onafhankelijkheid te veranderen in afhankelijkheid van God, om trotsheid te veranderen in nederigheid, en ongezonde begeerten in te dammen en om de christen geestelijk te doen groeien. Het lijden en sterven voltooit de heiliging van de geest of ziel van de gelovige. Door zijn lijden en sterven wordt hij een ‘rechtvaardige die de voleinding bereikt heeft en volmaakt geworden is’ (Hebreeënen 12:23). Door zijn lijden en sterven gaat hij behoren tot degenen die volkomen rein zijn en die het Koninkrijk van God in haar laatste fase binnengegaan zijn (Openbaring 7:14-15; vgl. 21:27). De lichamelijke dood is dus *niet het einde* voor christenen, maar juist *het begin* van een volmaakt leven in de aanwe-

zigheid van God! Voor christenen is de dood de poort naar de hemel (2 Korintiërs 5:1; Filippienzen 1:21,23; 1 Petrus 4:6 HSV; Openbaring 20:4)! De overwinning over de dood wordt gegeven door Jezus Christus. Juist deze overwinning van Christus en het geloof in de opstanding van de doden geeft aan een christen de kracht om in dit leven sterk te staan, onwankelbaar, om actief te blijven voor God en te weten dat zijn inzet voor God nooit voor niets is (1 Korintiërs 15:57-58)!

TUSSEN DOOD EN OPSTANDING

F. Waar gaat de geest (ziel) heen na de dood?

De Bijbel zegt niet veel over de toestand van de geest (of ziel) van de ongelovige na de dood, maar wel genoeg over de toestand van de geest (of ziel) van de gelovige na de dood. In een gelijkis gebruikt Jezus het beeld van een ongelovige rijke man (zijn geest/ziel) die na zijn dood onmiddellijk naar de hel ging, waar hij in pijn verkeerde, terwijl de arme Lazarus (zijn geest/ziel) onmiddellijk door engelen naar de hemel gedragen werd, waar Abraham was (Lucas 16:22-23). Terwijl er niets over het gestorven lichaam van de arme Lazarus gezegd wordt, kreeg het lichaam van de ongelovige, rijke man waarschijnlijk een eervolle begrafenis.

De Bijbel leert dat als je als christen sterft, je geest (of ziel) gescheiden wordt van je lichaam en je onmiddellijk bij Jezus Christus bent (Prediker 12:7). Je komt direct in het paradijs om bij Christus te zijn (Lucas 23:43). Je bent dan niet meer bij de mensen op deze aarde, maar bij Christus in de hemel (Filippienzen 1:23). Je komt dan op je eeuwige bestemming, ‘het hemelse Jeruzalem’, bij God de Rechter, bij Jezus de Middelaar van het nieuwe verbond, bij ontelbare engelen, bij ‘een feestelijke vergadering’, bij ‘de geesten van rechtvaardige mensen, die de voleinding al bereikt hebben en volmaakt zijn’. Niet alleen de christenen die gestorven zijn, maar ook de nog levende christenen op aarde die al in de hemelen ingeschreven zijn horen bij deze Gemeente (Kerk) van de eerstgeborenen (Hebreeënen 12:22-24; Filippienzen 3:20). (Lees Galaten 4:21-31; Hebreeënen 11:9-10,13-16; 13:14). De lichamelijke dood zal jou, als christen, nooit kunnen scheiden van God en zijn liefde voor jou (Romeinen 8:35-39)!

G. De toestand van de geest (ziel) in de hemel

1. Je hemelse lichaam

Als je als christen sterft vertrekt je geest of ziel uit het tijdelijke aardse lichaam. In de Bijbel wordt dit lichaam wel voorgesteld als een tijdelijke ‘aardse tent’. Paulus vergelijkt het sterven met het uittrekken van een kledingstuk: de aardse tent (lichaam) (2 Korintiërs 5:4) en Petrus vergelijkt het sterven met het afbreken van de aardse tent (2 Petrus 1:13-14). Je geest of ziel komt dan thuis bij de Heer in de hemel, waar je onmiddellijk een eeuwige hemelse woning krijgt (vgl. Johannes 14:1-3).

Maar Paulus vergelijkt het sterven niet alleen met het aandoen van een ander kledingstuk (d.w.z. de hemelse woning). Hij zegt zelfs dat je aardse lichaam overkleed zal worden met een hemels lichaam. Daarmee bedoelt hij te zeggen dat je aardse lichaam niet alleen bedekt zal worden, maar dat het zelfs helemaal geabsorbeerd en getransformeerd (veranderd) zal worden. Het hemelse kledingstuk wordt als het ware over het aardse kledingstuk aangetrokken (2 Korintiërs 5:2,4)! Hoe je dit hemelse lichaam moet voorstellen en wat het verband is tussen dit hemelse lichaam en het latere opstandinglichaam, dat we krijgen bij de terugkomst van Jezus Christus, wordt in de Bijbel verder niet bekend gemaakt. Wat de Bijbel wel vertelt is dat het hemelse lichaam ook een zichtbare vorm kan aannemen, net zoals de engelen een zichtbare vorm kunnen aannemen (Matteüs 22:30). Mozes en Elia hadden ook zichtbare vormen bij de verheerlijking op de berg (Matteüs 17:3).

2. Wat doe je in de hemel?

Tijdens de periode tussen de dood en de opstanding van de christen, ligt je aardse lichaam (stof) in het graf, terwijl je geest (of ziel) met zijn hemelse lichaam (in zijn hemelse woning) in de hemel is (Johannes 14:1-3). Je geest (of ziel) is daar heel bewust en actief. Je geest rust uit van alle moeiten van het aardse leven zoals inspanning, problemen, zorgen, ziekte, lijden, pijn, angst, smart, zonde en verdriet (Hebreeëen 4:9-11; Openbaring 14:13). Je zult nooit meer lijden. Je zult Jezus Christus en zijn heerlijkheid zien (Johannes 17:24; Openbaring 22:4). Dat betekent dat je de liefde en genade van Christus zult ontvangen en ervaren en ook zijn heiligheid, rechtvaardigheid, goedheid, wijsheid, enz. Jezus zal je hoeden en leiden naar de bronnen van het levende water (Openbaring 7:16-17). Onvolmaaktheid zal er niet meer zijn. Je zult alles volkomen weten en begrijpen (1 Korintiërs 13:9-12). Je zult vervuld worden met vreugde en eeuwig genieten van Gods aanwezigheid (Psalm 16:11). Je zult nieuwe liederen voor God zingen, God prijzen en aanbidden (Openbaring 4:9-11; 5:11-14). Je zult dag en nacht God dienen met je geest (Openbaring 22:3), met een goed geweten (vgl. 2 Timoteüs 1:3) en met eerbied en ontzag (Hebreeëen 12:28) door aanbidding en lofprijzing (Openbaring 7:9-15). Je zult God dienen in heel belangrijk werk en op veel verschillende manieren, net als de engelen. Uiteindelijk zul je ook betrokken worden bij het laatste oordeel over de goddeloze volken (Openbaring 2:26; 3:21; vgl. 1 Korintiërs 6:3).

H. Kunnen doden en levenden contact hebben?

1. Contact met de geesten van doden is onmogelijk

Terwijl het lichaam in het graf ligt en tot stof terugkeert (Genesis 3:19), is de geest (of ziel) óf bij God óf in de hel. De Bijbel leert heel duidelijk dat de geest (of ziel) van

overleden mensen helemaal geen kennis heeft van wat zich op aarde afspeelt (Jesaja 63:16). De geest van een overleden mens weet niets over mensen of gebeurtenissen, heeft geen wijsheid om nog levende mensen advies te geven en kan geen beslissingen nemen of iets goeds of slechts op aarde doen! Het kan geen deel hebben aan welke activiteit dan ook op aarde (Prediker 9:5,6,10)! Levende mensen kunnen geen contact hebben met de geesten van overledenen.

2. Contact met boze geesten is mogelijk, maar verboden

In de gebeurtenis waar koning Saul een dodenbezoeder bezoekt en denkt met de geest van de dode profeet Samuël te spreken, hoort hij waarschijnlijk een door een demon geïmiteerde stem. Saul zag Samuël niet en zelfs de dodenbezoeder zei niet dat zij Samuël zag. Integendeel, zij zag alleen 'een geest' uit de aarde komen, die leek op een oude man met een jas aan (*Lees* 1 Samuël 28:6-19).

Mensen die geloven dat contact kan worden gemaakt met de geest van overleden mensen of dat die invloed kunnen hebben in deze wereld, worden bedrogen door boze geesten. De Bijbel waarschuwt christenen dat boze geesten experts zijn in misleiden en imiteren (2 Korintiërs 11:14-15). Christus waarschuwt dat de duivel een leugenaar is en de vader van alle leugenaars, dus ook de vader van alle demonen die zich voordoen als de geesten van gestorven mensen (Johannes 8:44). God verbiedt elk contact met mensen die proberen contact te krijgen met de geesten van doden en met waarzeggende geesten en met welke vorm van tovenarij dan ook (Deuteronomium 18:9-14; Leviticus 19:31; 20:6,27; Jesaja 8:19-20).

I. Zul je elkaar herkennen in de hemel?

De Bijbel zegt dat de 'vrienden' die je als christen hebt gemaakt dankzij je materiële giften op aarde, jou zullen verwelkomen in de eeuwige hemelse woning (Lucas 16:9). In de gelijkenis van Jezus over de arme Lazarus zien we dat er herkenning en communicatie is tussen Abraham en Lazarus. (*Lees* Lucas 16:19-31). De vreugde die in de hemel is, wordt beschreven met het symbolische beeld van een feestmaal (Matteüs 8:11). Daarom is het volkomen bijbels om te verwachten dat we elkaar in de hemel terug zullen zien en daar van elkaars gezelschap zullen genieten. Maar als je inderdaad mensen in de hemel kunt herkennen, zul je dan ook niet je geliefde familieleden en vrienden missen, die niet gelovig waren? De Bijbel leert dat elke vorm van een aardse relatie die niet 'in Christus' was, in de hemel zijn betekenis zal verliezen (Matteüs 12:46-50). Je kunt er daarom van uitgaan dat je, op het moment dat je de hemel binnengaat, geen herinnering meer zult hebben aan vroegere familieleden en vrienden die ongelovig waren.